

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa M. S. (1)

przeciwko małoletniemu J. S.

reprezentowanemu przez matkę K. G.

o obniżenie alimentów

1. z dniem 1 września 2015 roku obniża alimenty ustalone w wyroku tutejszego Sądu z 11 maja 2010 roku w sprawie VI RC 91/10 od powoda M. S. (1) na rzecz jego małoletniego syna J. S. urodzonego (...) z kwoty 1500 złotych miesięcznie do kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego K. G. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża powoda M. S. (1) i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej, w pozostałym zakresie koszty przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 sierpnia 2015 r. M. S. (1) wniósł pozew o obniżenie z dniem 1 września 2015 r. alimentów na małoletniego syna J. S. z kwoty po 1500 zł do kwoty po 300 zł miesięcznie, uprzednio zasądzonych wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 11 maja 2010 r. sygn. akt VI RC 91/10 wraz z wnioskiem o zabezpieczenie i zwolnienie od kosztów sądowych.

Swoje stanowisko uzasadnił drastyczną zmianą swojej sytuacji majątkowej. Podniósł, że do lutego 2013 r. korzystał z ubezpieczenia chorobowego oraz świadczenia rehabilitacyjnego w łącznej kwocie 2600 zł miesięcznie, od tamtego czasu nie uzyskuje żadnych dochodów, obecnie jest osobą bezrobotną i nie posiada prawa do zasiłku dla bezrobotnych, ponadto posiada również obowiązek alimentacyjny względem córki M. S. (2) w wysokości 1500 zł miesięcznie. Powód wskazał również, że choruje na łuszczycę, łuszczycowe zapalenie stawów, osteoporozę, reumatologiczne zapalenie stawów i nadciśnienia tętnicze, choroby te są nieuleczalne i negatywnie wpływają na jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Obecnie powód poszukuje pracy, jednak bezskutecznie. Swoje miesięczne wydatki powód określił na kwotę 6100 zł na którą składają się alimenty dla pozwanego J. S., które uiszcza w kwocie 700 zł, alimenty dla córki M. S. (2), czynsz, koszty mediów, wizyt lekarskich, zakupu lekarstw, koszty wyżywienia, przejazdów.

Jednocześnie powód przedstawił sytuację majątkową matki małoletniego pozwanego- K. G., wskazując, że jest zatrudniona w szkole prywatnej jako germanistka i osiąga z tego tytułu dochody w wysokości minimum 5000 zł miesięcznie. Powód zwrócił również uwagę, że w dacie orzekania w przedmiocie alimentów na małoletniego J. S.

przebywał on pod opieką niani, zaś obecnie matka nie korzysta z jej pomocy, co zmniejsza zdaniem powoda wydatki na małoletniego niemal o połowę, gdyż koszty opiekunki wynosiły 1100 zł miesięcznie. Pismem z dnia 1 marca 2016 r. powód wskazał, iż z dniem 11 stycznia 2016 r. został uznany przez ZUS za osobę całkowicie niezdolną do pracy i przedstawił orzeczenie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 grudnia 2015 r. przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego K. G. wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że ojciec od lat unika zobowiązań ciążyących na nim względem syna- J. S., oraz nie wykazuje żadnego zainteresowania synem. Ponadto matka małoletniego pozwanego wskazała, że M. S. (1) obecnie prowadzi firmę (...), zajmującą się konfekcją męską oraz, że od lutego 2013 r. do połowy 2015 r. przebywał wraz z żoną w Nowej Zelandii, gdzie współpracował z firmą (...), z którą był związany od wielu lat. Jednocześnie matka małoletniego koszty utrzymania wskazane przez powoda określiła jako zawyżone, podnosząc także, że powód poszukuje pracy jedynie na stanowiskach dyrektorskich, co ogranicza możliwości znalezienia zatrudnienia.

Matka małoletniego odniosła się również do kosztów utrzymania małoletniego J. S. podnosząc, że w dalszym ciągu jest zmuszona korzystać z pomocy opiekunki z uwagi na charakter swojej pracy, a zatem nadal ponosi koszty opieki. Ponadto wskazała, że posiada kredyt na mieszkanie, którego miesięczna rata wynosi 1700 zł wraz z czynszem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. ur. (...) ma 9 lat, jest dzieckiem z nieformalnego związku (...) (k.9). Strony rozstały się w 2007 r. Małoletni zamieszkuje wraz z matką, uczęszcza do II klasy Szkoły Podstawowej oraz na zajęcia dodatkowe w klubie pływackim i szkole językowej. J. S. choruje na alergię i atopowe zapalenie skóry.

M. S. (1) lat 51, rozwiedziony (k.117), wykształcenie wyższe- wydział elektryczny i wydział zarządzania na Politechnice (...) i Uniwersytecie (...). Ma dwoje dzieci- syn J.- 9 lat i córka M. -24 lata, która studiuje ekonomię na ostatnim roku na Uniwersytecie w B., na córkę ma zasądzone alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie, ale przekazuje jak twierdzi, kwoty rzędu 350 zł miesięcznie. Obecnie toczy się sprawa o obniżenie alimentów z powództwa M. S. (1) przeciwko córce- M. S. (2). Na syna również nie przekazuje alimentów w zasądzonej wyrokiem kwocie, czynił to jedynie do lutego 2013 r., następnie do końca 2015 r. przekazywał po 700 zł, od początku 2016 r. mniejsze kwoty- ostatnio 350 zł. W związku z posiadaniem zaległościami alimentacyjnymi wobec syna przed komornikiem sądowym przy Sądzie Rejonowym w Toruniu J. G. toczy się obecnie postępowanie egzekucyjne (k.13). W 2014 r. przez dwa miesiące pracował dorywczo w Nowej Zelandii, następnie przez półtora miesiąca pracował jako kierowca w Wielkiej Brytanii. Obecnie utrzymuje się z renty przyznanej od dnia 25 lutego 2016 r. w kwocie 2700 zł, ponadto prowadzi działalność gospodarczą, polegającą na internetowej sprzedaży odzieży męskiej, na której rozpoczęcie otrzymał dotacje z Unii Europejskiej w kwocie 23 000 zł na zakup towarów. Powód twierdzi, że działalność przynosi straty, z uwagi na zbyt wysokie koszty prowadzenia i niskie dochody. Do lutego 2016 r. powód mieszkał w T., obecnie zamieszkuje u siostry w L. pod W.. Siostra pomaga mu w codziennych czynnościach, albowiem stan zdrowia nie pozwala mu zamieszkiwać osobno. Od 5 lat nie utrzymuje żadnych kontaktów z synem, nie starał się również o sądowe uregulowanie kontaktów. Powód zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 11 stycznia 2016 r. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy do dnia 18 sierpnia 2018 r. (k. 108). Zgodnie z zeznaniem podatkowym za rok 2015 r. M. S. (1) osiągnął dochód w wysokości 3 441,11 zł (k. 180). Ponadto w latach 2012-2013 otrzymał kwotę 150 000 zł tytułem podziału majątku wspólnego posiadanego z pierwszą żoną- D. D., albowiem posiadali we współwłasności dom, który obecnie jest własnością D. D.. Część tych środków przekazał córce tytułem zaległości alimentacyjnych, zaś pozostałą część – jak twierdzi - przekazał w darowiźnie żonie, z którą rozwiódł się w grudniu 2015 r. Ponadto posiada we współwłasności z synem samochód osobowy marki B. (...) letni, z którego korzysta syn, oraz mieszkanie w W. przy ul. (...), również we współwłasności z D. D., obecnie toczy się postępowanie o wyodrębnienie lokalu mieszkalnego. Ponosi koszty związane z czynszem za ten lokal w wysokości 397 zł, ma z tego tytułu zaległości. W przeszłości lokal był wynajmowany za kwotę 1700 zł, jednak został zdewastowany przez poprzednio korzystających z niego lokatorów i obecnie nie jest użytkowany. Powód posiada zaległości alimentacyjne na syna J. w kwocie obecnie 44 000 zł, na córkę w kwocie 15 000 zł, kredyt konsumpcyjny w wysokości 43 000 zł oraz zaległości w Urzędzie Skarbowym na kwotę 56 000 zł.

K. G. ma 40 lat, panna, jedno dziecko- syn **J. S.** , wykształcenie wyższe. Od 2007 r. **K. G.** zatrudniona w prywatnym gimnazjum jako nauczycielka języka niemieckiego z wynagrodzeniem 2713 zł (k. 190), dodatkowo pracuje w szkole podstawowej, gdzie udziela lekcji dodatkowych z wynagrodzeniem zależnym od ilości zajęć- ok. 1800- 1900 zł. W okresie wakacji i ferii uzyskuje niższe dochody. Matka korzysta z pomocy babci małoletniego i opiekunki, w czasie, gdy małoletni nie może przebywać w świetlicy i również ponosi z tego tytułu koszty. W roku podatkowym 2015 osiągnęła dochód w wysokości 68 210,86 zł (k. 192). Zamieszkuje wraz z synem w dwupokojowym mieszkaniu o powierzchni 45 m², obciążonym kredytem w wysokości 150 000 zł, którego miesięczna rata wynosi 800 zł wraz z obowiązkowym ubezpieczeniem. Łącznie koszty mieszkania wynoszą 1700 zł miesięcznie wraz z kredytem.

W tutejszym Sądzie pod sygnaturą VI RC 91/10 toczyła się sprawa o alimenty z powództwa małoletniego **J. S.** przeciwko **M. S.** (1). Wyrokiem z dnia 11 maja 2010 r. zasądzono od pozwanego na rzecz jego małoletniego syna alimenty w kwocie 1500 zł miesięcznie (k.10), apelacja pozwanego wyrokiem z dnia 8 września 2010 r. została oddalona. Dochody **M. S.** (1) z tytułu zatrudnienia w firmie (...) Sp. z o. o. wynosiły wówczas 9757,93 zł netto miesięcznie (k. 60 akt VI RC 91/10). Matka małoletniego pracowała w szkole podstawowej i gimnazjum i osiągała dochody w wysokości łącznej 3000 zł netto.

Wówczas koszty utrzymania małoletniego **J. S.** wynosiły łącznie 2600 zł miesięcznie, na co składały się koszty wynagrodzenia opiekunki w kwocie 1100 zł, 300 zł koszty mieszkaniowe, 600 zł wyżywienie i 600 zł na inne wydatki takie jak odzież, obuwie, leki i kosmetyki, wypoczynek, zabawki.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy niniejszej i akt sprawy VI RC 91/10 oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo **M. S.** (1) należało uwzględnić poprzez obniżenie zasądzonych poprzednio od niego alimentów do kwoty 800 złotych miesięcznie, zaś w pozostałym zakresie należało je oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

W sprawie niniejszej Sąd zgodził się ze stanowiskiem **M. S.** (1) co do tego iż nastąpiła istotna zmiana okoliczności. Przede wszystkim stwierdzone zostało orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 11 stycznia 2016 r. iż **M. S.** (1) od 18.08.2009 roku do dnia 18 sierpnia 2018 r. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. (k. 108). Sąd uwzględnił więc stan zdrowia powoda uniemożliwiający mu podjęcie zatrudnienia, z uwagi na orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy, oraz fakt, iż osiąga on o wiele niższe dochody w stosunku do tych osiągniętych w latach ubiegłych, kiedy

pozostawał w zatrudnieniu. Jednak obecnie powód posiada stały dochód w postaci renty, ponadto posiada we współwłasności lokal mieszkalny w W., którego nie wynajmuje, choć mógłby z tego tytułu osiągać dodatkowy dochód, gdyż w przeszłości mieszkanie było wynajmowane za kwotę 1700 zł. W tej sytuacji obecnie w ocenie Sądu Rejonowego powód ma możliwości majątkowe i zarobkowe, aby łożyć na syna po 800 złotych miesięcznie, co stanowi połowę kosztów jego utrzymania. Z uwagi na powyższe żądanie obniżenia alimentów do kwoty po 300 złotych miesięcznie zostało oddalone.

Sąd podzielił częściowo stanowisko powoda, który wskazał, że obecnie potrzeby małoletniego pozwanego zmniejszyły się z uwagi na brak konieczności korzystania przez matkę z pomocy opiekunki, a co za tym idzie odpadły związane z tym duże koszty. Uprzednio zatrudnienie opiekunki wiązało się z ponoszeniem kosztów w wysokości 1000 zł miesięcznie, co w przypadku 3 letniego dziecka było wydatkiem o uzasadnionym, jednak obecnie małoletni pozwany ma 8 lat, a zatem zatrudnianie opiekunki w jego przypadku przestało być niezbędne, bowiem J. S. uczęszcza do szkoły i może pozostawać na świetlicy lub uczęszczać na zajęcia dodatkowe w czasie, kiedy matka prowadzi dodatkowe zajęcia pozalekcyjne w szkole. To powoduje, iż zmniejszyły się koszty utrzymania małoletniego, z kwoty 2600 złotych miesięcznie do kwoty 1600 złotych miesięcznie na którą składają się koszty żywienia w kwocie 600 zł, koszty mieszkania- 400 zł oraz inne wydatki jak odzież, obuwie, wyjazdy, niezbędne wydatki szkolne : razem w kwocie ok. 600 zł miesięcznie.

Zdaniem Sądu rodzice winni dostosowywać zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka do swoich możliwości zarobkowych, albowiem zapisując dziecko na dodatkowe zajęcia, jak np. basen, muszą liczyć się z ponoszeniem dodatkowych, często wysokich kosztów. W tym przypadku matka zapisując małoletniego na zajęcia dodatkowe winna rozważyć czy pozwalają na to możliwości ojca dziecka skoro oczekuje, iż będzie on partycypował w tych kosztach.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Sąd obciążył częściowo kosztami powoda, zasądając od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł (500 zł x 12 x 5%), tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej, w pozostałym zakresie koszty przejmując na rachunek Skarbu Państwa.